

فاثیہ

من بندہ ے حقیر پروردگارے توانا هستم

ھیچ کارے براے آنیگانہ ے محبوب دشوار نیست

من در سایہ ے بلند اے دانیے او، کہ ہر ہمہ چیز احاطہ دارد، در امانم

هر چند من فقير ے هستم

كه نه توان ادعا ے قدرت ے داشته باشد

او، هر جا اراده كند، و هر گاه چيز ے را بخواهد

فقط به آن مے گويد "باش"، و با قدرت فرمان رواي ے او، [بے درنگ] موجود مے شود

حاکم کے کہ فرامین واحکام حکیمانہ ے او

تمہارے نعمت ہارنا بیروے فرمانروا ے اش، بہ وجود آورده

ہر چند بندہ ے حقیر ے پیش نیستم، اما برا ے چہ باید نگران باشم

وقتے ہمہ چیز مقرر شدہ است، و در این ہیچ شک نیست

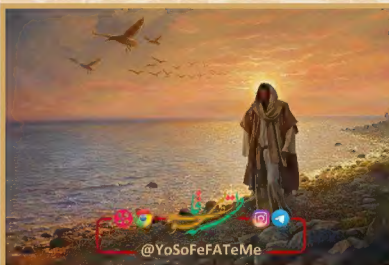

@YoSoFeFATeMe

من درایہ بلند اے دانیے او، کہ برہمہ چیز احاطہ دارد، در امانم

منزہ است خدا، فضل و بخشش او بہ روشنے مے درخشد

ہر پاس و ستایشے مخصوص او و تنہا از آن او است

پادشاهان دنیا و آخرت

امام علی علیه السلام: بی‌رغبتان به دنیا، پادشاهان دنیا و آخرت‌اند. و هر که به دنیا رغبت نشان دهد و به آن دل ببندد، در دنیا و آخرت، فقیر است. و هر که نسبت به دنیا زهد ورزد، مالک آن می‌شود، و هر که به دنیا دل ببندد، دنیا مالک او می‌شود. ابن عباس در روایتی گوید: همراه با جبرئیل فرشته ای فرود آمد که هرگز به زمین نیامده بود، و کلیدهای گنجینه‌های بهشت با او بود. گفت: ای محمد پروردگارت بر تو سلام می‌دهد و می‌گوید: این کلیدهای گنجینه‌های بهشت است، اگر می‌خواهی پیامبری عبد (فقیر) باش و اگر می‌خواهی پیامبری پادشاه (ثروتمند) باش. فرمود: البته می‌خواهم پیامبری عبد و فقیر باشم

امام علی علیه السلام فرمود: آسایش برای حسود نیست، مودت و دوستی برای افسرده نیست. دروغگو جوانمردی ندارد. بخیل بی شخصیت است. شخص پست همت ندارد. کسی که زیاد با مردم آمیزش دارد سلامت نخواهد بود. تنهایی آسایش است. کناره گیری عبادت، قناعت بی نیازی است. میانه روی در امور مالی انسان را از تقاضای کمک دیگران بی نیاز می کند. عدالت سلطان بهتر از فراخی سال است. کسی که از طریق خدا عزیز نشده باشد ذلیل است. ثروتمند حریص فقیر است. مردم شناخته نمی شوند مگر با آزمایش. خانواده و فرزندان را در غیبت خود بیازما. و دوست خود را در مصیبت و گرفتاری. خویشاوند را هنگام احتیاج و دوست و چاپلوس را هنگام تنگدستی، تا بفهمی موقعیت تو در نظر آنها چه اندازه است. بپرهیز از کسی که وقتی با او به صحبت می پردازی ملول و افسرده ات می کند و وقتی او با تو به صحبت می پردازد غمگینت می کند

یوسف فاطمه

اگر شادش کنی یا زیان به او برسانی، او هم همین کار را می‌کند. اگر از تو فاصله بگیرد غیبت او تو را ناراحت می‌کند، اگر از او جلوگیری کنی به تو تهمت می‌زند و به دروغ نسبت‌های ناروا به تو می‌دهد، اگر با او موافقت نمایی بر تو حسد می‌ورزد و ستم روا می‌دارد، اگر با او مخالفت نمایی بر تو خشم می‌گیرد و به نزاع می‌پردازد. از پاداش کسی که به او نیکی کرده ناتوان است، و در مورد کیفر کسی که به او بدی کرده راه افراط در پیش می‌گیرد. مصاحب با او اجر می‌برد ولی خود او بار گناه بر دوش می‌کشد. زبانش بر ضرر دوست است نه به نفع او. دلش نگهدار سخنش نیست. برای جر و بحث به دنبال علم می‌رود و برای ریا و خودنمایی به دنبال اطلاعات دینی می‌رود. به سوی دنیا به سرعت می‌تازد. تقوی را به این و آن می‌سپارد، از ایمان فاصله دارد و به نفاق نزدیک. مخالف رشد و رستگاری است و موافق گمراهی. او ستمگری است گمراه، هرگز به یاد هدایت یافتگان نیست

یوسف فاطمه

چرا گروهی ثروتمند و پر روزی‌اند و گروهی فقیر و تنگ‌دست؟ فرمود: قصد خداوند از این کار فقط آزمودن است؛ اغنیاء را به شکر، و فقرا و درویشان را به صبر و شکیب. و دلیل دیگر این‌که عطای الهی به بعضی با شتاب در این سرا، و به دیگران در روز حاجتشان عنایت شود. و دلیل دیگر این‌که خداوند تبارک و تعالی به هر کس در حدّ تحملش ثروت داده است، و اگر تمام خلق ثروتمند و بی‌نیاز بود، تمام دنیا خراب و تدبیر فاسد شده بود، و تمام مردم هلاک و نابود می‌شدند، بلکه برخی را (در این داشتن و نداشتن) کمک‌کننده برخی دیگر ساخت و اسباب روزی و رزقشان را در پرتو کار و صنعت قرار داد، و این برای دوام بقاء بهتر و در تدبیر و فکر صحیح‌تر است

یاران و بندگان برگزیده خداوند در دنیا

علی بن حسین علیهما السلام فرمود: موسی بن عمران گفت: پروردگارا، اهل تو کیستند؟ کسانی که در روزی که هیچ سایه ای جز سایه گاه تو وجود ندارد، آنان را تحت سایه عرش خود در می آوری؟ خداوند به او وحی کرد: کسانی که دل های پاک دارند و فقیر هستند، کسانی که وقتی از پروردگار خود یاد می کنند، به یاد جلال و جبروت او می افتند، کسانی که مثل بچه شیرخواره که فقط به شیر مادر خود اکتفا می کند، از کارها به عبادت من بسنده می کنند. کسانی که هم چون عقاب که به لانه خود پناه می برد، به مساجد من پناه ببرند و کسانی که چشم از حرام من بپوشند، وقتی حلال شمرده شود، مثل پلنگی که خشمگین می شود